

LAUKIAME SEKMINIŲ

* Kviečiame laukti Sekminių kartu su br. Gedimino Numgaudžio OFM video mokymų ciklu „Šventoji Dvasia. Didžioji Nepažįstamoji“ Tai bendras Pakutuvėnų šv. Antano Paduviečio parapijos, Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapijos ir Kretingos Pranciškoniškojo jaunimo tarnybos projektas. Kasdien, **nuo balandžio 10 d. iki gegužės 28 d.**, YouTube kanaluose „Pakutuvėnai“, „Kretingos Pranciškonai“ ir „Geroji Naujiena iš Kretingos“.

PALAIMINIMŲ VAKARAI

* Kviečiame į Palaiminimų vakarus kiekvieną pirmadienį 18 val. Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai bažnyčios kankinių koplyčioje.

ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

* *Nuo pirmadienio iki penktadienio, 16.00-17.30 val., Kankinių koplyčioje arba bažnyčioje. Šeštadieniais Adoracija prasideda po 10 val. šv. Mišių ir trunka iki 17.30 val.* Adoracijos valandų budėjimą yra pasidalijusios parapijos maldos grupės ir bendruomenės. Kviečiame kiekvieną atrasti bent valandą laiko per savaitę pabūti su Jėzumi Švč. Sakramente. „*Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, Aš jus atgaivinsiu!*“ (Mt 11, 28). *Popiežiaus intencija šį mėnesį: kad kuo plačiau skleistųsi nesmurtinė kultūra ir tiek valstybės, tiek atskiri piliečiai vis rečiau griebtųsi ginklų.*

Bus teikiami sakramentai mūsų parapijoje vaikams, jaunuoliams ir suaugusiems, kurie lankė katechezės užsiėmimus nuo spalio mėnesio:

* Atgailos ir Eucharistijos– 04.29, 05.06, 05.13, 05.20 ir 05.27 - 18 val. šv. Mišiose;

* Sutvirtinimas: 05.04 ir 05.05 - 18 val. šv. Mišiose .

LITURGINIAI SKAITINIAI

24 P - Šv. Adalbertas (Vaitiekus), vyskupas, kankinys. Apd 6, 8–15 • Ps 119, 23–24. 26–27. 29–30 •

† Jn 6, 22–29

25 A - Šv. MORKUS, EVANGELISTAS. 1 Pt 5, 5b–14 • Ps 89, 2–3. 6–7. 16–17a • † Mk 16, 15–20

26 T - Apd 8, 1b–8 • Ps 66, 1–3a. 4–5. 6–7a • † Jn 6, 35–40

27 K - Apd 8, 26–40 • Ps 66, 8–9. 16–17. 20 • † Jn 6, 44–51

28 P - Apd 9, 1–20 • Ps 117, 1. 2 • † Jn 6, 52–59

29 Š - Šv. KOTRYNA SIENIETĖ, MERGELĖ, BAŽNYČIOS MOKYTOJA, EUROPOS GLOBĖJA. 1 Jn 1, 5 – 2, 2 • Ps 103, 1–2. 3–4. 8–9. 13–14. 17–18a • † Mt 11, 25–30

30 – IV VELYKŲ SEKMADIENIS Apd 2, 14a. 36–41 • Ps 23, 1–3. 4. 5. 6 • 1 Pt 2, 20b–25 • † Jn 10, 1–10

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 8 682 60227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com

Vienuolyno gvardijonas Andrius Dobrovolskas OFM • mob. tel.: 8 698 44769

Parapijos vikaras Paulius Vaineikis OFM • mob. tel.: 8 682 67299

Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 8 698 35096

Parapijos vikaras Kazimieras Kasparavičius OFM • mob. tel.: 8 668 36996

Parapijos diakonas Linas Voročinskis OFM • mob. tel.: 8 616 29430

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai parapija

į. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel: 8 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com

www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilankę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

III VELYKŲ SEKMADIENIS

2023-04-23
NR.1241

Skaitinys iš Apaštalų darbų (Apd 2, 14. 22–33)

Sekminių dieną stojo Petras su Vienuolika ir, pakėlęs balsą, prabilo:

„Jūs, Judėjos žmonės bei visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma, – įsidėmėkite mano žodžius!

Izraelio vyrai! Klausykite, ką pasakysiu: Jėzų Nazarėną, Dievo jums patvirtintą galingais darbais, stebuklais ir ženklais, kuriuos per jį nuveikė Dievas tarp jūsų, kaip patys žinote; taigi tą vyrą, Dievo valios sprendimu bei numatymu išduotą, jūs nedorėlių rankomis nužudėte, prikaldami prie kryžiaus. Dievas jį prikėlė, išvaduo-damas iš mirties kankynės, nes buvo neįmanoma, kad jis liktų mirties grobis. Juk Dovydas apie jį sako: *Aš visuomet žvelgiu į Viešpatį. Jis stovi mano dešinėje, kad aš nesusvyruočiau. Todėl pralinksmėjo mano širdis, kryžtavo mano lūpos, ir mano kūnas ilsėsis su viltimi, nes tu nepaliksi mano sielos mirusiųjų buveinėje ir neduosi savo šventajam supūti. Gyvenimo kelius tu man atvėrei ir pripildysi mane džiaugsmo savo akivaizdoje.*

Broliai! Norėčiau jums atvirai pasakyti apie patriarchą Dovydą. Jis mirė, buvo palaidotas, ir jo kapas yra pas mus po šiais dienais. Būdamas pranašas ir žinodamas išskilmingą Dievo priesaiką, kad jo palikuonis užimsiąs jo sostą, Dovydas visa tai numatė ir kalbėjo apie Mesijo prisikėlimą, kad jis neliksą mirusiųjų buveinėje ir jo kūnas nesusipūsiąs. Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai. Dievo dešinės išaukštintas, jis gavo iš Tėvo Šventosios Dvasios pažadą ir ją dabar išliejo. Jūs tai matote ir girdite.“

Atliepiamoji psalmė (Ps 15 (16), 1–2a ir 5. 7–8. 9–10. 11 (P.: 11a))

P. Viešpatie, tu parodysi man taką, kuris į gyvenimą veda.

Apsaugok mane, o Dieve, pas tave užuovėjos ieškau. *

Viešpačiui tariau: „Tu mano Viešpats.“

Viešpatie, tu esi man skirtoji dalis ir taurė manoji, * tavo rankoje – mano likimas. – P.

Viešpatį šlovinsiu, nes jisai mane moko, – * man širdis jį primena net naktį.

Akyse nuolat Viešpats man stovi, – *

kol jisai mano dešinėje, aš nedrebėsiu. – P.

Dėl to mano širdis džiaugsminga, †

džiūgauja visa mano gyvybė *

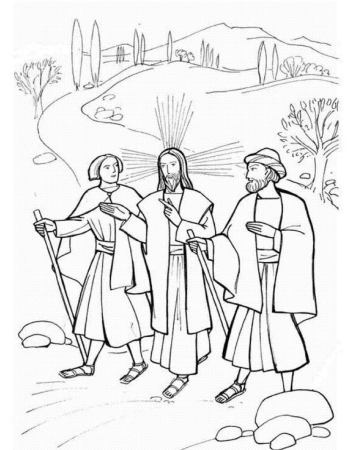
ir ilsisi ramiai mano kūnas.

Juk nepaliksi manęs Šeolui, *

neleisi savo teisiajam Duobėj trūnyti. – P.

Tu parodysi man taką, kuris į gyvenimą veda, †

Tavo Artume – džiaugsmo pilnatvė, *

Skaitinys iš šventojo apaštalo Petro pirmojo laiško (1 Pt 1, 17–21)

Mylimieji!

Jei kaip Tėvo šaukietės to, kuris nešališkai teisia pagal kiekvieno darbą, su baime elkitės savo viešnagės metu. Juk jūs žinote, kad esate atpirkti nuo niekingos iš protėvių paveldėtos elgsenos ne nykstančiais turtais, sidabru ar auksu, bet brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos ir dėmės. O jis buvo numatytas dar prieš pasaulio sukūrimą ir apreikštas laikų pabaigoje jums, per jį įtikėjusiems Dievą, kuris jį prikėlė iš numirusių ir suteikė jam garbę; todėl ir jūsų tikėjimas bei viltis kyla į Dievą.

Posmelis prieš Evangeliją (Plg. Lk 24, 32)

P. Aleliuja. – Viešpatie Jėzau, atverk mums Raštų prasmę; uždek mūsų širdis, kai tu mums kalbi. – **P. Aleliuja.**

Iš šventosios Evangelijos pagal Luką (Lk 24, 13–35)

Štai tą [pirmąją savaitės] dieną du Jėzaus mokiniai keliavo į kaimą už šešiasdešimties stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu. Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius. Jiems taip besikalbant ir besiginčijant, prisitartino pats Jėzus ir ėjo kartu. Jų akys buvo lyg migla aptrauktos, ir jie nepažino jo. O Jėzus paklausė: „Apie ką kalbate eidami keliu?“ Tie nuliūdę sustojo.

Vienas iš jų, vardu Kleopas, atsakė jam: „Nejaugi tu būsi vienintelis ateivis Jeruzalėje, nežinantis, kas joje šiomis dienomis atsitiko!“

Jėzus paklausė: „O kas gi?“

Jie tarė jam: „Su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse. Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai pareikalavo jam mirties bausmės ir atidavė jį nukryžiuoti. O mes tikėjomės, kad jis atpirksias Izraelį. Dabar po viso to jau trečia diena, kaip tai atsitiko. Be to, kai kurios mūsų mokytojos mums uždavė naujų rūpesčių. Anksti rytą jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo ir nerado jo kūno. Jos sugrįžo ir papasakojo regėjusios pasirodžiusius angelus, kurie sakė Jėzų esant gyvą. Kai kurie iš mūsų mokytojų buvo nuėję pas kapą ir rado viską, kaip mokytojos sakė, bet jo paties nematė.“

Jėzus jiems tarė: „O jūs, neišmanėliai! Kokios nerangios jūsų širdys tikėti tuo, ką yra skelbė pranašai! Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir žengti į savo garbę?!“ Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie jį pasakyta.

Jie prisitartino prie kaimo, į kurį keliavo, o Jėzus dėjosį einas toliau. Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis! Jau vakaras arti, diena jau besibaigianti...“ Tuomet jis užsuko pas juos. Vakarieniaudamas su jais prie stalo, paėmė duoną, sukalbėjo palaiminimą, laužė ir davė jiems. Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet jis pranyko jiems iš akių. O jie kalbėjo: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“

Jie tuoj pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado susirinkusius Vienuolika su savo draugais, kurie sakė: „Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Simonui.“ O jie papasakojo, kas jiems atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų, kai jis laužė duoną.

Kol mokiniai prisitartina prie savo kelionės tikslo - Emauso, ateina vakaras, taigi abu kviečia Jėzų pasilikti (plg. Ts 19,9). Kaip anksčiau Jėzus buvo priėmęs muitininkų viršininko Zachiejaus vaišingumą, taip dabar priima savo bendrakeleivių svetingumą: „Į šiuos namus šiandien atėjo išganymas“ (Lk 19, 9).

Pakviestas bendrakeleivių, Jėzus užsuka pas juos ir kartu vakarieniauja. Krikščionis skaitytojas gali prisiminti Apreiškimo Jonui knygos žodžius: „Štai aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi“ (Apr 3,20). Evangelisto Luko pasakojime svečias tampa šeimnininku: Jėzus paima duoną, laimina ją, laužo ir duoda savo bendrakeleiviams. Keturi veiksmazodžiai – paimti, laiminti, laužyti, duoti - yra Jėzaus parašas, kurį mokiniai (ar bent jau skaitytojai) gali atpažinti prisiminę, kaip Viešpats penkiais duonos kepalėliais pasotino penkių tūkstančių žmonių minią (Lk 9,16) ir kaip valgė Velykų vakarienę su savo mokiniais prieš kentėdamas (Lk 22,19). Tuodu mokiniai pažino prisikėlusį Viešpatį prie stalo, o ne kelyje; taip pat ir Bažnyčia patiria prisikėlusio Kristaus buvimą susirinkdama prie Viešpaties stalo.

Svarbi šio pasakojimo vieta yra mokinių akių atvėrimas. Senajame Testamente taip pat randame istoriją, kai Viešpats atveria akis pranašo Eliziejaus tarnui (2 Kar 6,17-19). Kaip pasakoja evangelistas Lukas, mokinių „akys buvo lyg migla aptrauktos“ (Lk 24,16), bet po duonos laužymo „jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų“ (Lk 24,31). Evangelistas Lukas šioje vietoje žaidžia veiksmazodžiais „aiškinti“ ir „atverti“: Jėzus aiškino jiems Raštų prasmę (Lk 24,27 ir 32; Apr 17,3), jis atvėrė jiems akis (Lk 24,31) ir vėliau jis atvers jiems protą (Lk 24,45). Vos tik atpažintas Jėzus dingsta jiems iš akių (plg. Ts 6,21; 2 Mak 3,34; Tob 12,21; Apr 1,9; 8,39), o mokiniai prisimena, kaip jų širdys buvo užsidegusios, kai Jėzus jiems kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę. Taigi Emauso istorija tam tikra prasme pateikia skaitytojui dvejopą pasirinkimą: būti tuo, kurio širdis nerangi tikėti (Lk 24,25), ar tuo, kurio širdis užsidegusi (Lk 24,32). Mokinių širdžių užsidegimas buvo ir Jėzaus žodžių, ir Raštų prasmės atvėrimo pasekmė (Lk 24,32). Anksčiau Jėzus buvo sakęs, jog atėjo įžiebtį žemėje ugnies (Lk 12, 49-50); dabar ugnis uždegta – mokinių širdys buvo užsidegusios (plg. Jer 20, 9; Apr 2,3).

Nors evangelistas Lukas pasakoja, kad diena jau buvo besibaigianti, kai jie atvyko į Emausą (Lk 24,29), „mokiniai tuoj pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę“ (Lk 24,33). Jeruzalės miestas užima ypatingą vietą tiek evangelijoje pagal Luką, tiek Apaštalo darbuose, kurie pagal tradiciją taip pat priskiriami evangelisto Luko plunksnai. Evangelijos pagal Luką pasakojimas prasideda ir baigiasi Jeruzalėje, o bažnyčios misija, kaip matome iš Apaštalo darbų, taip pat prasideda Jeruzalėje.

Emauso istorija yra versmė, prie kurios galima vėl ir vėl sugrįžti. Šis tekstas tiesiogiai susijęs su Velykų slėpiniu. Jei nuoširdžiai stengiamės ieškoti Dievo ir Jį pažinti, kiekvienais metais, artėjant Kristaus Prisikėlimo šventei, mums gali kilti klausimas: kokia prasmė slėpi Velykų įvykiuose? Ir mes, kartu su mokiniais, keliaujančiais į Emausą, galime stengtis suvokti tų įvykių, kurie nutiko Jeruzalėje ir mūsų asmeninėje patirtyje, prasmę. Ar yra priežastis tikėti, kad Jėzus tikrai buvo prikeltas iš mirties, ir kad Dievas tikrai yra mūsų gyvenimo audrose?

Emausas buvo mažai žinomas kaimelis. Evangelistas Lukas nepasako, koku tikslu mokiniai ten keliavo. Jie galėjo eiti namo, su reikalais ar tiesiog norėdami pasitraukti iš Jeruzalės po tų baisių įvykių, kurių liudininkais jie buvo. Frederikas Buechneris aiškina Emausą kaip „vietą, į kurią einame turėdami tikslą pabėgti, išvengti akistatos su tikrove – barą, kiną, nesvarbu kas tai bebūtų; vietą, kur nuleidžiam rankas ir sakom: „Tepasikaria visi tie reikalai. Vis tiek nėra jokio skirtumo...“ Emausas gali būti naujų rūbų pirkimas, nauja mašina, rūkymas, antrarūšio romano skaitymas ar net tokio parašymas. Emausu gali būtiėjimas į bažnyčią sekmadienį. Emausas yra tai, ką mes darom ar sakom, kad užmirštume, jog pasauliui nieko nėra šventa: kad netgi išmintingiausi ir drąsiausi ir mylimiausi miršta; kad netgi kilniausios žmonių turimos idėjos – idėjos apie meilę, laisvę ir teisingumą – visuomet iškreipiamos savanaudiškų žmonių ir savanaudiškų tikslų.“

Prisikėlęs Viešpats pasitinka mus kelyje į mūsų Emausus, kasdienėse mūsų gyvenimo patirtyse ir vietose; vietose, į kurias mes pasitraukiame, kai gyvenimas tampa per sunkus. Šis pasakojimas taip pat mus įspėja, kad Viešpats pas mus gali ateiti neįprastais pavidalais, kai mažiau-siai to tikimės.

Velykos nesibaigia su Velykų sekmadienio saulėlydžiu. Jos tęsiasi mūsų gyvenimuose. Mokytojos nebegali vėl susitikti angelo, o mokiniai - paslaptingojo bendrakeleivio, tačiau tai nebeteri reikšmės. Gyvenimas niekad nebū toks pat, visi tolesni įvykiai bus Velykų tikrovės sklaidai: Viešpats prisikėlė ir jis grįžta, kad sutiktų mus kelyje į Emausą ir atpažintume Jį laužant duoną. Kaip po to galime neiti ir nepasakoti? / ištrauka iš www.karmelityparapija.lt/